

Otte og tredfundstyvende Møde.

Tirsdag den 31te Marts 1885 Kl. 11 Fm.

Sekretæren, N. Sørensen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underskrevet.

Den eneste Sag paa Dagsorden var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til midlertidig Finantslov indtil 1ste Mai 1885.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1871 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændrings- og Underændringsforslag.

Ændringsforslag af Holstein:

1) Lovforslaget affattes saaledes:

Indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886 er given, dog ikke udover den 15de April 1885, bemyndiges Regjeringen til foreløbig at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i det Forslag til Finantsloven for bemeldte Finantsaar, der er fremlagt paa Rigsdagen, ikke overskrides, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter.

2) Lovforslagets Titel ændres til:

Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1885—86.

Underændringsforslag af Suel:

I 5te Linie tilføies foran „nødvendige“: „uomgængelig“, og i 5—6de Linie udgaar: „efter de hidtil gjældende Regler“.

Formanden (Berg): Forhandlingen kan ikke finde Sted uden Thingets Samtykke. Hvis Ingen udtaler sig derimod, anser jeg Samtykket for givet. (Dphold). Det er givet.

**

Lovforslagets eneste Paragraf med de stillede Ændrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Holstein: Opgaven for os her er jo at skaffe den fornødne Tid, idet den fornødne Tid nemlig efter vor Mening er en Hovedbetingelse for, at det kan naas, som vi alle ønske, nemlig en Forstaaelse om en Finantslov. Den manglende Tid er ogsaa efter min Overbevisning den væsentlige Hindring for en saadan Forstaaelse, idet det Standpunkt, hvorpaa Forhandlingerne i Fællesudvalget befindes sig, ikke giver nogen som helst Ret til at paastaa, at der ikke ad den Vej skulde kunne naas Noget. Selv om man i Dieblisset langt fra kan sige, at man endnu er ved en Overenskomst, er dog Stillingen saaledes, at det aldeles ikke er udelukket, ja tværtimod, jeg vil endoggsaa anse det for sandsynligt, at Thingene maatte kunne enes om en Finantslov. Det er Tiden, der mangler, og det er for at skaffe denne Tid tilveie, at vi have erklæret os fra vor Side villige til, at det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel), kunde blive gjort til Gjenstand for Forhandling mellem Thingene. At vi skulde lade det gaa videre i den Skikkelse, det havde, tror jeg, hverken den ærede Forslagsstiller eller nogen Anden havde ventet. Der maatte stilles et nyt Forslag. Der maatte et nyt Forslag som Grundlag for Forhandlingerne. Med Hensyn til et saadant nyt Forslag staa vi her, Flertallet i denne Sal, uden anden Veiledning end den, der ligger i, hvad Thinget her har vedtaget en Gang. Det ligger i, at Sagen ikke har været nærmere forhandlet i det andet Thing. Dette er Grunden til, at jeg har foreslaaet at vende tilbage til den Form, hvori Thinget sidst, og ikke blot sidst, men gennem en Række af Aar siden Grundlovens Givelse, har vedtaget midlertidige Finantslove, og i denne Form at lade Forslaget gaa videre til Forhandling imellem Thingene. Jeg er ikke blind for, at det at sende Forslaget videre i den Form, hvori det hidtil har været vedtaget, har nogen Banstuelighed og kunde opfattes som Ubillie fra vor Side til Forhandling, men jeg tror, at den, der ville opfatte det paa den Maade, vil man ikke kunne overbevise, thi der ligger ikke nogen god Billie til Grund for denne Opfattelse. Saaledes som Stillingen er i dette Dieblis, er det mig ikke muligt at finde nogen anden Form, hvorunder Forslaget kunde gaa videre som Forhandlingsgenstand,